

De mindst gode, som kaldes Barhano, kommer ogsaa fra den Egn, medens de mellemtykke stammer fra Kula, Giordes og Demirdschik. Forskellen paa Tæpperne er navnlig den, at Tæpperne fra Uschak alene bliver lavede af Uld, mens de andre, mindre gode, faar Bomuld til Rennegarn. De fineste og bedste Tæpper kaldes Tuk Iplik.

Tæpperne har forskellig Benævnelse, efter det Mønster, de har. Sarpak Killet er skævt mønstrede, Japarak de bladmønstrede, og saa Tæpperne med Medailloner. Af de skævt mønstrede har man Tæpper, som er over to hundrede Aar gamle; nu bliver det Mønster mindre benyttet. I England synes man bedst om Japarakmønstret i røde, blaa, grønne og orange Farver. Mens Tæpperne med grønne og blaa Medailloner i rød Grund er de mest efterspurte i Frankrig og Amerika. I den nyere Tid begynder Købmændene ogsaa selv at foreskrive Væverskerne Mønstre. Saaledes laves i Kula og Demirdschik mest kun Fantasmønstre.

Under Abdul Aziz's Regering kom de grelle Farver mest i Mode. Fabrikkerne begyndte at anvende Anilinfarver til Garnet. Denne Mode fortog sig heldigvis snart, og nu bruges igen vegetabiliske Farver, Koche-nille og Indigo.

Efterspørgslen af disse Tæpper er i de senere Aar steget i den Grad, at Købmændene i Smyrna har flere Bestillinger, end de kan levere i et halvt Aar.

### Borgerrepræsentantvalget.

I Anledning af Borgerrepræsentantvalget paa Tirsdag den 24. havde „de samlede Kvindeforeninger“ indbudt til et offentligt Møde den 17. ds. Kommunalbestyrelsens Afslag paa Madadressen med de 26,000 Underskrifter var dem i frisk Minde, og de følte derfor Trang til, skønt de selv er udelukkede fra kommunale Valg, at gøre Rede for, hvorfor netop Kvinderne mindst kan være ligegyldige for kommunale Anliggender.

Fru Johanne Meyer holdt det indledende Foredrag og betonedes stærkt Nødvendigheden

af at have Borgerrepræsentanter, der var i Forstaaelse med de Krav, som den forøgede Fattigdom i Nutiden krævede. At de nuværende Borgerrepræsentanter ikke var det, havde de vist ved deres Afslag paa Madadressen, idet de henviste Løsningen af denne Opgave til den private Godgørenhed. Fru Meyer mente, at saaledes som Fattigdommen nu ligger truende paa Bunden af ethvert socialt og politisk Spørgsmaal, vil den fuldstændig overvælde Samfundet, dersom vi ikke dæmper for denne Strøm ved at bespise og opdrage de fattige Børn, da i modsat Fald dette Spild af Kræfter vil blive uerstatteligt for den kommende Slægt, og fremhævede, at netop det modsatte Princip maatte hævdes: ikke blot ved *privat* Godgørenhed at lindre de Fattiges Lidelser, men ved Hjælp af det *offentlige* Haand ordne Samfundet saaledes, at Fattigdommen fuldstændig afskaffes.

Kvinderne havde ved at skaffe 26,000 Underskrifter paa Madadressen givet Borgerrepræsentanterne en moralsk Støtte til at tale for Sagen, men dog havde de tiet stille for at hævde gamle Principer, som ikke passede under vore forandrede Tilstande. Hun opfordrede derfor de kommunale Vælgere til at stemme paa Mænd, der havde mere Forstaaelse af Nutidens Krav.

Kursusbestyrer Klausen, som af Kvinderne var indbudt til at tale og som var en af de opstillede nye Kandidater, talte sagligt og oplysende om Kommunens Indretning og paapegede adskillige Uretfærdigheder og Misligheder, som han mente, burde rettes, navnlig ved Ordningen af den kommunale Beskatning. Som Kommunal lærer sagde hans Erfaringer ham, at Skolen vilde tage et mægtigt Opsving ved at Børnene blev bispiste. Børnene vilde vinde i Sundhed og Udseende saaledes, at Skolen vilde forandre Fysiognomi og miste Præget af at være en *Fattigskole*. Undervisningen vilde kunne forbedres og Middelstandsklassen vilde da ogsaa sætte deres Børn i Kommuneskolen.

Hr. Klausen vilde blot ønske en Straf over de to Herrer, som var Ordførere for Nægtelsen af Mad til de sultne Skolebørn, nemlig Hr. Kejser og Hr. Hommel, og det

var, at de ved Vintertid, naar de seks Spisebiller af det *private* Selskab blev givet til Læreren at uddele i hver Klasse, da at gøre Udvalget af de seks lykkelige, der hver anden Dag skulde have et Maaltid varm Mad. Havde de Herrer prøvet, hvad det vilde sige at gøre dette Udvalg, saa havde de neppe ihjælslaet Andragendet.

Fru Louise Nørund, som i 12—13 Aar havde været Lærerinde i Kommuneskolen, fortalte adskillige gribende Træk om de smaas Lidelse paa Grund af Sult, hvilket hun daglig selv var Vidne til, og tilføjede, at hvis Kvinderne havde Stemmeret, saa vilde de saavist ikke stemme paa Mænd, som ikke bedre forstod Tidens Krav. Hun sluttede med at opfordre Folk til at arbejde for Kvindernes Valgret, da det saa sikkert vilde komme til at se bedre ud i Samfundet.

Derefter vedtoges følgende Resolution: „Kvinderne, som alene paa Grund af deres Køn er udelukket fra de kommunale Valg, henstiller til de kommunale Vælgere at stemme paa de Kandidater, der vil virke for forbedret Undervisning i Kommuneskolen, Opholdssted for Børnene uden for Skoletiden, fattige Skolebørns Bespisning samt Plejestiftelse for hjemløse Børn.“

### Meddelelser.

*Konfirmationsindkøb.* I denne Artikel i forrige Numer var der indløbet en Fejl i Frøken Bodtholdt og Fru Larius's Adresse. Der stod Ahlefeltsgade 24, det skal være Ahlefeltsgade 23.<sup>1</sup>

*Kvindelig Fremskridtsforening* afholder Diskussionsmøde Mandag den 23. Aften Kl. 8½ Østergade 15. Kun Medlemmer har Adgang.

Medlemmerne bedes bemærke, at den sædvanlige Foredragsaften næste Gang vil blive forandret til første Mandag i April. Hr. Herman Trier vil tale om Fællesundervisning, og efter Foredraget vil der blive Diskussion om dette Emne.

6)

### Otte Dages Skilsmisse.

AF

Amanda Kerffstedt.

Oversat af S. H.

Men var det virkelig hende selv, der sad ved dette Bord og udtalte sine Tanker i saa mange Ord og havde en ny besynderlig Fornemmelse af, at hun var et Menneske med Legeme og Sjæl, og at alt, hvad hun saa omkring sig, kun var saare lidet i Sammenligning med det Uforgængelige? Medens Larm og Munterhed herskede omkring hende og Lamperne straaledede i østerlandsk Pragt, havde hun et Øjeblik en Fornemmelse som vaagnede hun, en Fornemmelse, som hun aldrig i Livet skulde glemme.

Imidlertid kom Vinen, og Stemningen var livlig. En Rektor foreslog en Skaal.

„Mine Damer og Herrer, en Skaal for vor Vært og for en Værtinde. Naa, Du

har ingen Vin! Ja, det er lige meget. Jeg drikker det røde, et Billede af den mandlige Kærlighed, og Du det hvide, et Billede af den kvindelige Uskyldighed — det bliver jo en herlig Forening, ikke sandt. Og saa er der det Gode ved Ægteskabet, at man fortryder det aldrig, har jeg ikke Ret, Fru Brügger?“

Valeria fo'r sammen. „Ak ja!“ raabte hun livligt. Hun havde ikke hørt den sidste Del, hun havde tænkt paa den mandlige Kærlighed og den kvindelige Uskyld.

„Se, der har vi en Frue, der er entusiastisk“, sagde Rektoren. „Der hører Du selv et Vidnesbyrd fra en indviet. Skaal, Gedde, Skaal for dig selv og din tilkommende Frue!“

Konsulen takkede høfligt Selskabet, nikkede til hver især, idet han sagde et venligt: „Ja, ja;“ men Valeria fik Lov til at sidde med sit Glas urørt. Han havde ikke drukket med hende.

Da det blev sent, kørte Selskabet hjem, ved Havelaagen steg de ud og havde i Sinde at skilles.

„Skal vi saa hastigt ende Dagen?“

sagde Konsul Gedde. „Skal vi ikke have en lille Nattevagt, det er jo Sankte Hans? Beate, vil Du tænde Lampen paa Verandaen og give os noget at drikke.“

Det var de lyse Nætters Tid, og Havens Træer og Buske saa' ud som uvisse Skygger. Byens Summen hørtes langt borte, og Stilheden i og omkring Villaen mærkedes derfor tydeligere. Roser og Kaprifolier udspreddes deres søde, bedøvende Duft; det var Midsommerstemning, en Smule vemodig og hemmelighedsfuld. Den røde Hængelampe tændtes. Damerne forsøgte at spøge, og Herrerne tændte deres Cigarer, men Munterheden, der ikke syntes at passe i Billedets Ramme, døde lidt efter lidt bort.

„Nu maa en af os fortælle“, sagde en ung Lærer. „Konsul Gedde skal fortælle noget.“

„Hvad skal jeg fortælle? „Jeg kan ingen Spøgelseshistorier.“

„Noget fra Deres Rejser.“

Han tav nogle Øjeblikke. — „Nu vel, ja“, sagde han, „noget fra Sønderjylland.“

Det blev ganske stille. Det var, som havde det været et helligt Navn, et Navn, der traf hver især midt i Hjertet.